

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0515/ 12246

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6

กทม. 10400

๑ กรกฎาคม 2547

เรื่อง การจัดตั้งสำนักงานเสริมสร้างขีดความสามารถในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกขององค์การศุลกากรโลก

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร

พ.ศ. 2541 จำนวน 20 ชุด

2. ร่าง TOR บทบาทหน้าที่ของสำนักงานฯ จำนวน 20 ชุด

1. ด้วย องค์การศุลกากรโลก (WCO) คือ องค์การระหว่างประเทศอิสระที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องศุลกากร จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1952 มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมความสามารถและประสิทธิภาพของศุลกากรประเทศต่างๆ และช่วยเหลือในการพัฒนาให้เป็นไปตามเป้าหมายของประเทศ โดยเฉพาะในเรื่องของการอำนวยความสะดวกทางการค้า การจัดเก็บภาษีอากร และการปกป้องสังคม ปัจจุบันองค์การศุลกากรโลกมีประเทศสมาชิก 162 ประเทศ แบ่งออกเป็น 6 ภูมิภาคทั่วโลก ตามโซนทวีป และภาษาพูด สำหรับประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิก เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2515 และจัดอยู่ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ซึ่งมีประเทศสมาชิกทั้งหมด 29 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย บังคลาเทศ ภูฏาน บรูไน กัมพูชา จีน ฟิจิ ฮองกง อินเดีย อินโดนีเซีย อิหร่าน ญี่ปุ่น เกาหลี มาเก๊า มาเลเซีย มัลดีฟ มองโกเลีย พม่า เนปาล นิวซีแลนด์ ปากีสถาน ปาปัวนิวกินี ฟิลิปปินส์ ซามัว สิงคโปร์ ศรีลังกา ตมอร์ ไทย และ เวียดนาม โดยประเทศลาวยังไม่ได้เข้าเป็นสมาชิก

2. องค์การศุลกากรโลกได้มีแนวความคิดที่จะจัดตั้งสำนักงานเสริมสร้างขีดความสามารถขึ้นในแต่ละภูมิภาค เพื่อให้แต่ละภูมิภาคกำหนดและดูแลกลยุทธ์เสริมสร้างขีดความสามารถกันเองเพื่อให้ตรงกับความต้องการมากที่สุด ศุลกากรภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก จึงได้มีแนวความคิดที่จะจัดตั้งสำนักงานฯ ขึ้นเป็นแห่งแรกขององค์การศุลกากรโลก แบบ trial basis หากประสบผลสำเร็จก็จะเป็นต้นแบบขยาย ไปอีก 5 ภูมิภาคที่เหลือต่อไป สำนักงานฯ จะเป็นศูนย์กลางที่จะรับคำร้องขอจากประเทศสมาชิก ให้คำแนะนำและติดต่อหาผู้ให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งช่วยเหลือในการสำรวจความต้องการและช่วยจัดทำแผนปฏิบัติการเสริมสร้างขีดความสามารถของแต่ละประเทศ รองเลขาธิการองค์การศุลกากรโลกได้หารือกับอธิบดีกรมศุลกากรเกี่ยวกับการจัดตั้งสำนักงานภูมิภาคองค์การศุลกากรโลกขึ้นในประเทศไทย เมื่อคราวมาประชุมเอเปค ในเดือนสิงหาคม 2546 และต่างเห็นชอบในหลักการของการจัดตั้งสำนักงานฯ ขึ้นในภูมิภาค ทั้งนี้เนื่องจากองค์การศุลกากรโลกยังไม่มีสำนักงานเช่นนี้ ในขณะที่องค์การระหว่างประเทศอื่นๆ เช่น UN มีสำนักงานฯ และจากการประชุม WCO Asia Pacific Heads of Administration Conference ครั้งที่ 10 ระหว่าง วันที่ 29 มีนาคม - 2 เมษายน 2547 ณ เมืองโอ๊คแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ ที่ประชุมฯ เห็นชอบให้จัดตั้งสำนักงานฯ ในกรุงเทพฯ แบบทดลองดำเนินการ (trial basis)

โดยเริ่มวันที่ 1 กรกฎาคม 2547 ตามข้อเสนอของประเทศไทย โดยในระยะเริ่มต้น กรมศุลกากรจะให้พื้นที่สำนักงานและสนับสนุนค่าใช้จ่ายในสำนักงานฯ ทั้งนี้ การดำเนินงานของสำนักงานฯ จะได้รับการสนับสนุนเงินทุนของญี่ปุ่นใน Customs Co-operation Fund (CCF) ส่วนหนึ่ง และธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (ADB) อีกส่วนหนึ่ง

3. การจัดตั้งสำนักงานฯ นอกจากประเทศไทยจะได้ประโยชน์จากการได้รับความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด แล้วยังเป็นการส่งเสริมให้ประเทศเพื่อนบ้าน กัมพูชา ลาว พม่า ได้รับความช่วยเหลืออันที่จะพัฒนาการดำเนินงานของศุลกากรในประเทศเพื่อนบ้านให้มีมาตรฐานในระดับสากล ซึ่งจะสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกัมพูชา ลาว พม่า และไทย (ECS) ในการเสริมสร้างความเจริญมั่งคั่งทางเศรษฐกิจร่วมกันในสี่ประเทศผ่านทาง การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศเพื่อนบ้าน แต่การตั้งสำนักงานองค์การระหว่างประเทศ ในประเทศไทย จำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

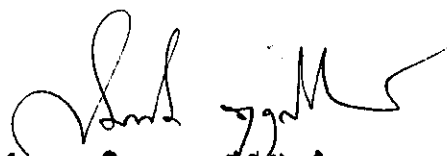
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบในประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ขออนุมัติในหลักการให้จัดตั้งสำนักงานเสริมสร้างขีดความสามารถในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกขององค์การศุลกากรโลก (WCO Asia Pacific Regional Office for Capacity Building : ROCB) โดยกรมศุลกากรจะอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ เครื่องใช้สำนักงาน โทรศัพท์-โทรสาร (เฉพาะที่ใช้ภายในประเทศ) ซึ่งเบิกจ่ายจากงบประมาณประจำปีของกรมศุลกากร

2. ขออนุมัติให้ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร พ.ศ.2541 และอนุสัญญาจัดตั้งคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นกฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานของสำนักงานและผู้ปฏิบัติงาน

3. ขออนุมัติให้สำนักงานเปิดดำเนินงานก่อน และระหว่างการดำเนินงานของสำนักงานฯ จะได้จัดทำข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การศุลกากรโลกต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมศุลกากร

สำนักแผนและการต่างประเทศ

โทร. 0-2249-4215

โทรสาร 0-2671-7667

เป็นกฎหมาย

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงรูปแบบของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
การดำเนินงานของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๓๑
ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทยของคณะมนตรี
ความร่วมมือทางศุลกากรให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์

(๑) ให้ยอมรับนับถือว่าคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรเป็นนิติบุคคล

(๒) ให้คณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร ผู้แทนสมาชิก ที่ปรึกษา และ
ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือคณะมนตรีและผู้แทนสมาชิก และเจ้าพนักงานของ
คณะมนตรีได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาจัดตั้งคณะมนตรีความร่วมมือ
ทางศุลกากร ฉบับลงนามเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๓ ทำโดยพระราชบัญญัติ
ทั้งนี้ ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่
หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร

มาตรา ๕ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งใด
อ้างถึงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ หรือ อ้างถึง
บทบัญญัติแห่งประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าว ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ
ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงพระราชบัญญัตินี้ หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
ในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกัน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของรัฐสภา

(นายวัชรินทร์ จอมพลาพล)

ผู้อำนวยการกองการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อนุสัญญาจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร
ท้ายพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าในงานของคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร พ.ศ. ๒๕๔๑

รัฐบาลผู้ลงนามในอนุสัญญานี้

โดยพิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะให้ได้ว่าซึ่งระบบศุลกากรอันมีความกลมกลืน และมีแบบเดียวกันในขั้นสูงที่สุดและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่จะศึกษาปัญหาที่มีอยู่เป็นประจำในการพัฒนา และปรับปรุง วิชาการทางศุลกากร และกฎหมายศุลกากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ ให้ดีขึ้น

โดยที่ตระหนักอยู่ว่า การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐบาลในเรื่องเหล่านี้จักเป็นประโยชน์แก่การค้าระหว่างประเทศ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงตัวประกอบต่าง ๆ ทั้งในทางเศรษฐกิจและวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการนี้ด้วย

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ได้กำหนดให้จัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากรคณะหนึ่ง (ต่อไปนี้จะเรียกว่า "คณะกรรมการ") ขึ้นไว้ ณ ที่นี้

ข้อ ๒

(ก) สมาชิกคณะกรรมการ ได้แก่

(๑) ภาศิผู้ทำสัญญาของอนุสัญญานี้

(๒) รัฐบาลแห่งดินแดนที่มีการศุลกากรแยกต่างหาก ซึ่งเสนอโดยภาศิผู้ทำสัญญาผู้มีความรับผิดชอบในการค้าในความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างสมบูรณ์แบบของรัฐบาลนั้น โดยรัฐบาลนั้นมีความเป็นอิสระในการค้าในความสัมพันธ์ทางพาณิชย์ภายนอก และซึ่งการรับเข้าเป็นสมาชิกแยกต่างหากนั้น ได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีแล้ว

(ข) รัฐบาลใด ๆ แห่งดินแดนที่มีการศุลกากรแยกต่างหาก ซึ่งเป็นสมาชิกคณะมนตรีตามวรรค (ก) (๒) ข้างต้นย่อมหมดสภาพเป็นสมาชิกในเมื่อภาศิผู้ทำสัญญาผู้มีความรับผิดชอบในการค้าในความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างสมบูรณ์แบบของรัฐบาลนั้น ได้แจ้งให้คณะมนตรีทราบถึงการถอนตัวออกจากสมาชิกภาพของรัฐบาลนั้นแล้ว

(ค) แต่ละสมาชิกจะตั้งผู้แทนได้หนึ่งคน และผู้แทนสำรองอีกคนหนึ่งหรือมากกว่านั้น เป็นผู้แทนของตนในคณะมนตรี ผู้แทนนั้น ๆ อาจมีคณะที่ปรึกษาช่วยเหลือด้วยก็ได้

(ง) คณะมนตรีอาจรับผู้แทนของรัฐบาลใด ๆ ซึ่งมีได้เป็นสมาชิก หรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศใด ๆ ไว้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ด้วยก็ได้

ข้อ ๓

การหน้าที่ของคณะมนตรีได้แก่

(ก) ศึกษาปัญหาทั้งปวงเกี่ยวกับความร่วมมือกันในเรื่องศุลกากร ซึ่งภาคีสมาชิกสามารถตกลงให้ส่งเสริมตามความมุ่งประสงค์ทั่วไปของอนุสัญญานี้

(ข) ตรวจสอบลักษณะทางวิชาการของระบบศุลกากรตลอดทั้งตัวประกอบทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับลักษณะทางวิชาการนั้น ๆ โดยมุ่งหมายที่จะเสนอวิธีที่ได้ผลในทางปฏิบัติแก่สมาชิกคณะมนตรี เพื่อให้บรรลุถึงซึ่งความกลมกลืนและมีแบบเดียวกันในขั้นสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้

(ค) เตรียมร่างอนุสัญญาและบทแก้ไขอนุสัญญา และเสนอแนะให้รัฐบาลที่เกี่ยวข้องรับเอาอนุสัญญาและบทแก้ไขนั้น ๆ ไปใช้

(ง) ทำข้อเสนอแนะเพื่อให้มีความแน่นอนในการตีความและการใช้เป็นแบบเดียวกันสำหรับอนุสัญญาที่ได้ทำขึ้นอันเป็นผลงานของคณะมนตรี ตลอดทั้งอนุสัญญาว่าด้วยรายการจำแนกประเภทสินค้าตามพิกัดอัตราศุลกากร และการประเมินราคาสินค้าเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางศุลกากร ตามที่กลุ่มศึกษาของสหภาพศุลกากรแห่งยุโรปได้เตรียมการไว้ และเพื่อจุดมุ่งหมายที่ว่านี้ คณะมนตรีจะปฏิบัติการหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายโดยชัดแจ้งตามอนุสัญญานี้ ๆ ให้ต้องตามบทบัญญัติของอนุสัญญา

(จ) ทำข้อเสนอแนะในฐานะผู้ไกล่เกลี่ยเพื่อระงับกรณีพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาตามที่อ้างถึงในวรรค (ง) ข้างต้นให้ต้องตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ ๆ คู่พิพาทอาจตกลงกันไว้ล่วงหน้าว่าจะรับเอาข้อเสนอแนะของคณะมนตรีเป็นข้อผูกพันก็ได้

(ฉ) ให้มีความแน่นอนในการแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับข้อบังคับและระเบียบการศุลกากร

(ช) ให้ข่าวสารหรือคำแนะนำว่าด้วยเรื่องศุลกากรแก่รัฐบาลที่เกี่ยวข้อง ภายในขอบเขตแห่งความมุ่งประสงค์ทั่วไปของอนุสัญญานี้ และทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ด้วย ทั้งนี้ จะโดยริเริ่มขึ้นเองหรือโดยได้รับการร้องขอก็ตาม

(ซ) ร่วมมือกับองค์การระหว่างรัฐบาลอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ในอำนาจของคณะมนตรี

ข้อ ๔

สมาชิกคณะมนตรีจะจัดหาข่าวสารและเอกสารใด ๆ ที่จำเป็นในการบริหารการหน้าที่ของคณะมนตรีให้แก่คณะมนตรีตามที่ได้รับคำขอ แต่ทว่าสมาชิกย่อมไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข่าวสารที่ไม่พึงเปิดเผย หากการเปิดเผยข่าวสารที่ว่านั้นจะเป็นการขัดขวางต่อการใช้กฎหมายของสมาชิกเอง หรือมิฉะนั้น จะเป็นการขัดกับสาธารณประโยชน์ หรือจะเป็นการเสียหายแก่ผลประโยชน์ทางพาณิชย์ อันชอบธรรมของวิสาหกิจใด ๆ ทั้งสาธารณะและเอกชน

ข้อ ๕

ให้คณะมนตรีมีคณะกรรมการถาวรทางวิชาการคณะหนึ่งและสำนักงานเลขาธิการสำนักงานหนึ่งช่วยเหลือ

ข้อ ๖

(ก) คณะมนตรีจะเลือกตั้งประธานคนหนึ่ง และรองประธานไม่น้อยกว่า ๒ คนจากบรรดาผู้แทนของสมาชิกปีละครั้ง

(ข) คณะมนตรีจะสถาปนาระเบียบการประชุมของคณะมนตรีเอง โดยถือเสียงข้างมาก ไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิก

(ค) คณะมนตรีจะสถาปนาคณะกรรมการกำหนดราคาสินค้าขึ้นคณะหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าประเภทสินค้าตามพิภคอัตราศุลกากรและคณะกรรมการประเมินราคาสินค้าคณะหนึ่ง ตามที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยการประเมินราคาสินค้าเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางศุลกากร คณะมนตรียังอาจสถาปนาคณะกรรมการอื่น ๆ ได้อีกตามแต่จะปรารถนา เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาตามที่อ้างถึง ในข้อ ๓ (ง) หรือเพื่อความมุ่งประสงค์อื่นใดภายในอำนาจของคณะมนตรี

(ง) คณะมนตรีจะเป็นผู้กำหนดการงานที่จะมอบหมายให้คณะกรรมการถาวรทางวิชาการทำ และอำนาจที่จะมอบให้ใช้แทนด้วย

(จ) คณะมนตรีจะเป็นผู้ให้ความเห็นชอบงบประมาณประจำปี ควบคุมการใช้จ่ายเงินของคณะมนตรี และสั่งการเกี่ยวกับการเงินของคณะมนตรีต่อสำนักงานเลขาธิการตามที่พิจารณาเห็นว่าเป็นการสมควร

ข้อ ๘

- (ก) สำนักงานใหญ่ของคณะกรรมการจะตั้งอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร
- (ข) คณะมนตรี คณะกรรมการถาวรทางวิชาการ และคณะกรรมการใด ๆ ที่คณะมนตรีจัดตั้งขึ้น อาจประชุมกัน ณ ที่ใดนอกจากที่สำนักงานใหญ่ของคณะกรรมการก็ได้ หากคณะมนตรีได้มีมติให้เป็นเช่นนั้น
- (ค) คณะมนตรีจะประชุมกันอย่างน้อยปีละสองครั้ง การประชุมครั้งแรกจะมีขึ้นไม่ช้ากว่าสามเดือนหลังจากที่เริ่มใช้ธรรมนูญนี้

ข้อ ๙

- (ก) สมาชิกคณะมนตรีแต่ละรายจะมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้หนึ่งคะแนนเสียง เว้นแต่กรณีที่มีสมาชิกรายใดจะไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในปัญหาใดปัญหาหนึ่งเกี่ยวกับการตีความ การใช้ หรือการแก้ไขธรรมนูญฉบับใดฉบับหนึ่งตามที่อ้างถึงในข้อ ๓ (ง) ที่ใช้อยู่ และซึ่งมิได้ใช้แก่สมาชิกรายนั้น
- (ข) เว้นแต่ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๖ (ข) มติของคณะมนตรีจะต้องได้รับเสียงข้างมากสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน คณะมนตรีไม่อาจลงมติไม่ว่าในเรื่องใดนอกจากจะมีสมาชิกซึ่งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้นมาประชุมเกินกว่าครึ่ง

ข้อ ๑๐

- (ก) คณะมนตรีจะสถาปนาความสัมพันธ์กับสหประชาชาติ องค์การสำคัญ ๆ องค์คณะ สาขา และทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ และกับองค์การระหว่างรัฐบาลอื่นใดดังเช่นที่จะให้ความร่วมมือกันอย่างดีที่สุดเพื่อสัมฤทธิ์ผลในภารกิจของตนตามลำดับ
- (ข) คณะมนตรีอาจจัดการตามที่จำเป็นเพื่อให้ความสะดวกในการปรึกษาหารือ และการร่วมมือกับองค์การมิใช่รัฐบาล ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องใด ๆ ในอำนาจของคณะมนตรี

ข้อ ๑๑

- (ก) คณะกรรมการถาวรทางวิชาการประกอบด้วยผู้แทนสมาชิกคณะมนตรี สมาชิกคณะมนตรีรายหนึ่งอาจตั้งผู้แทนได้คนหนึ่ง และผู้แทนสำรองคนหนึ่งหรือมากกว่านั้นเป็นผู้แทนของตนในคณะกรรมการผู้แทนนั้น ๆ ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานชำนัญพิเศษในเรื่องเกี่ยวกับวิชาการศุลกากรและจะมีผู้เชี่ยวชาญช่วยเหลือด้วยก็ได้
- (ข) คณะกรรมการถาวรทางวิชาการจะประชุมกันปีหนึ่ง ไม่น้อยกว่าสี่ครั้ง

ข้อ ๑๑

(ก) คณะมนตรีจะแต่งตั้งเลขานุการคนหนึ่งและรองเลขานุการคนหนึ่งซึ่งการหน้าที่ หน้าที่
เงื่อนไขเกี่ยวกับบริการและระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งของเลขานุการและรองเลขานุการคณะมนตรีจะเป็น
ผู้กำหนดทั้งสิ้น

(ข) เลขานุการจะแต่งตั้งคณะเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขานุการ การแต่งตั้งและข้อบังคับ
สำหรับเจ้าหน้าที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรี

ข้อ ๑๒

(ก) แต่ละสมาชิกจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายสำหรับคณะผู้แทนของตนในคณะมนตรี ในคณะกรรมการ
การถาวรทางวิชาการและในคณะกรรมการใด ๆ ของคณะมนตรี

(ข) ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของคณะมนตรีนั้น บรรดาสมาชิกคณะมนตรีจะเป็นผู้ออกตามส่วนสัดส่วน
ซึ่งคณะมนตรีจะได้อนุมัติขึ้น

(ค) คณะมนตรีอาจตัดสิทธิออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกใดที่มีได้ชำระส่วนบำรุง
ส่วนของตนภายในสาม เดือนนับแต่ได้รับแจ้งจำนวนเงินที่ต้องชำระนั้น

(ง) แต่ละสมาชิกจะต้องชำระส่วนบำรุงประจำปีของตนเต็มจำนวนสำหรับปีงบประมาณ
ซึ่งในระหว่างปีนั้นตนได้เข้าเป็นสมาชิกคณะมนตรี และสำหรับปีงบประมาณซึ่งในระหว่างปีนั้นการแจ้ง
ถอนตัวออกจากสมาชิกภาพได้มีผลบังคับ

ข้อ ๑๓

(ก) คณะมนตรีจะได้อุปโภคอำนาจตามกฎหมายในดินแดนของแต่ละสมาชิก ดังที่กำหนดไว้
ในภาคผนวกของอนุสัญญานี้ เช่นที่อาจจำเป็นแก่การปฏิบัติการหน้าที่ของคณะมนตรี

(ข) คณะมนตรี ผู้แทนสมาชิก ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญที่ได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือคณะ-
มนตรีและผู้แทนสมาชิก และเจ้าพนักงานประจำคณะมนตรี จะได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกัน ดังที่ระบุ
ไว้ในภาคผนวกของอนุสัญญานี้

(ค) ภาคผนวกของอนุสัญญานี้ประกอบเข้าเป็นส่วนเดียวกันกับอนุสัญญา และการอ้างอิง
ใด ๆ ถึงอนุสัญญานี้ให้ถือรวมกันว่าเป็นการอ้างถึงภาคผนวกด้วย

ข้อ ๑๔

ภาคิผู้ทำสัญญาอมริบบทบัญญัติแห่งพิธีสารเกี่ยวกับกลุ่มศึกษาของสหภาพศุลกากรแห่งยุโรป ซึ่งได้เปิดให้ลงนาม ที่กรุงบรัสเซลส์ในวันเดียวกันกับอนุสัญญานี้ ในการกำหนดส่วนลัดส่วนบำรุงตามทีบัญญัติไว้ในข้อ ๑๒ (ข) นั้น คณะมนตรีจะได้นำเรื่องสมาชิกภาพของกลุ่มศึกษานี้ขึ้นพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๕

อนุสัญญานี้จะเปิดให้ลงนามจนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ค.ศ.๑๙๕๑

ข้อ ๑๖

- (ก) อนุสัญญานี้จะต้องมีการสัตยาบันกันต่อไป
- (ข) สัตยาบันสารจะต้องมอบไว้ ณ กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมซึ่งจะได้แจ้งให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภาคยานุวัต และเลขาธิการทราบเรื่องการมอบสัตยาบันสารแต่ละรายนั้นด้วย

ข้อ ๑๗

- (ก) เมื่อรัฐบาลผู้ลงนามได้มอบสัตยาบันสารไว้ครบเจ็ดรัฐบาลด้วยกันแล้ว อนุสัญญานี้จะเป็นอันใช้ไ้ระหว่างรัฐบาลนั้น ๆ
- (ข) สำหรับรัฐบาลผู้ลงนามซึ่งได้ให้สัตยาบันในภายหลังอนุสัญญานี้จะใช้ก็ต่อเมื่อรัฐบาลนั้นได้นำสัตยาบันสารไปมอบไว้แล้ว

ข้อ ๑๘

- (ก) รัฐบาลแห่งรัฐใดที่มีได้เป็นผู้ลงนามอนุสัญญานี้จากภาคยานุวัตเข้าในอนุสัญญาได้ ตั้งแต่ วันที่ ๑ เมษายน ค.ศ.๑๙๕๑ เป็นต้นไป
- (ข) ภาคยานุวัตสารจะต้องมอบไว้ ณ กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมซึ่งจะได้แจ้งให้บรรดารัฐบาลผู้ลงนามและที่ภาคยานุวัต และเลขาธิการทราบเรื่องการมอบภาคยานุวัตสารแต่ละรายนั้นด้วย
- (ค) อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้สำหรับรัฐบาลที่ภาคยานุวัตในเวลาที่ได้มอบภาคยานุวัตสารไว้ แต่ไม่ก่อนที่อนุสัญญาจะเริ่มใช้ตามความในวรรค (ก) ข้อ ๑๗

ข้อ ๑๔

อนุสัญญานี้มีกำหนดอายุไม่จำกัด แต่ไม่ว่าจะใดเมื่อพ้นกำหนดเวลาทำป็นับแต่อนุสัญญานี้เริ่มใช้ตามวรรค (ก) ข้อ ๑๓ แล้ว ภาควิชาสัญญาใดอาจถอนตัวเสียก็ได้ การถอนตัวจะมีผลเมื่อครบหนึ่งปีหลังจากวันที่กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมได้รับแจ้งการถอนตัวนั้น กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมจะแจ้งการถอนตัวแต่ละรายให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภาคยานุวัติและเลขาธิการทราบด้วย

ข้อ ๒๐

- (ก) คณะมนตรีอาจเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขอนุสัญญานี้แก่บรรดาภาควิชาสัญญา
- (ข) ภาควิชาสัญญาใดที่ยอมรับการแก้ไข จะได้แจ้งให้กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมทราบเรื่องการยอมรับของตนเป็นลายลักษณ์อักษร และกระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมจะแจ้งให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภาคยานุวัติทั้งปวง และเลขาธิการทราบเรื่อง ได้รับแจ้งการยอมรับนั้นด้วย
- (ค) บทที่แก้ไขจะเริ่มใช้ต่อเมื่อครบกำหนดสามเดือนหลังจากที่กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมได้รับแจ้งการยอมรับจากภาควิชาสัญญาทั้งปวง เมื่อการแก้ไขใดได้รับการยอมรับจากภาควิชาสัญญาทั้งปวงแล้ว กระทรวงการต่างประเทศเบลเยียมจะได้แจ้งให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภาคยานุวัติทั้งปวงและเลขาธิการทราบถึงการยอมรับเช่นนั้น และวันที่ซึ่งบทที่แก้ไขนั้นจะเริ่มใช้ด้วย
- (ง) ภายหลังที่บทที่แก้ไขได้เริ่มใช้แล้ว รัฐบาลใดจะให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้มิได้ เว้นแต่จะยอมรับบทที่แก้ไขนั้นด้วย

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากรัฐบาลของตนตามลำดับโดยถูกต้องแล้ว ได้ลงนามอนุสัญญานี้

ทำ ณ กรุงบรัสเซลส์ เมื่อวันที่สิบห้า เดือนธันวาคม คริสตศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยห้าสิบ (๑๕ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๕๐) เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส คัดบททั้งสองฉบับซึ่งรวมเป็นต้นฉบับเดียวกันมีความถูกต้องเท่ากัน จะได้มอบไว้ในบรรณสารของรัฐบาลเบลเยียม โดยรัฐบาลเบลเยียมจะได้ส่งสำเนาอนุสัญญาที่รับรองว่าถูกต้อง ไปให้รัฐบาลผู้ลงนามและที่ภาคยานุวัติทราบเป็นราย ๆ ต่อไป

ภาคผนวก

คํายกยอนลัญญาจัดตั้งคณะกรรมการ
ความสามารถตามกฎหมาย เอกสิทธิ
และความคํักันของคณะกรรมการ

ข้อ ๑

บทนิยาม

มาตรา ๑

ในภาคผนวกนี้

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อ ๓ คำว่า "ทรัพย์สินและสินทรัพย์" ให้รวมถึงทรัพย์สินและ
กองทุนซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้บริหาร อันเป็นผลสืบเนื่องจากการหน้าที่ตามธรรมนูญของคณะกรรมการนั้นด้วย

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อ ๔ ความว่า "ผู้แทนสมาชิก" ให้ถือว่ารวมถึงบรรดาผู้แทน
ผู้แทนสำรอง ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการ และเลขานุการของบรรดาคณะผู้แทนด้วย

ข้อ ๒

สภาพนิติบุคคล

มาตรา ๒

คณะกรรมการจะมีสภาพเป็นนิติบุคคล และมีความสามารถที่จะ

(ก) ทำสัญญา

(ข) ใ้มาและจำหน่ายไปซึ่งอสังหาริมทรัพย์ และสังหาริมทรัพย์

(ค) จัดดำเนินการฟ้องคดี

ในเรื่องเหล่านี้ เลขานุการจะกระทำการในนามของคณะกรรมการ

ข้อ ๓

ทรัพย์สิน กองทุนและสินทรัพย์

มาตรา ๓

คณะกรรมการ ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของคณะกรรมการ ไม่ว่าตั้งอยู่ ณ ที่ใด และผู้หนึ่งผู้ใดยึดถือไว้ จะได้อุปโภคความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายทุกรูป เว้นเฉพาะในกรณีใดที่คณะกรรมการได้สละความคุ้มกันนั้นอย่างชัดแจ้ง อย่างไรก็ตามก็จะเป็นเข้าใจว่าการสละความคุ้มกันนั้นจะไม่ขยายไปถึงมาตรการบังคับคดีใด ๆ ด้วย

มาตรา ๔

สถานที่ของคณะกรรมการ จะละเมิดมิได้

ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของคณะกรรมการ ไม่ว่าที่ตั้งอยู่ ณ ที่ใด และผู้หนึ่งผู้ใดยึดถือไว้ จะได้รับความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การเวนคืน และการแทรกสอดในรูปอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการกระทำของฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ศาล หรือฝ่ายนิติบัญญัติ

มาตรา ๕

บรรดาสารของคณะกรรมการ และโดยทั่วไปเอกสารทั้งปวงที่เป็นของคณะกรรมการ หรือที่คณะกรรมการยึดถือไว้ จะละเมิดมิได้ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด

มาตรา ๖

โดยมิต้องถูกจำกัดด้วยการควบคุม ข้อบังคับเกี่ยวกับการเงิน หรือกำหนดเลื่อนการชำระหนี้ชนิดใด ๆ

(ก) คณะกรรมการอาจถือไว้ซึ่งเงินตราชนิดใด ๆ และดำเนินการบัญชีในเงินตราใด ๆ ก็ได้

(ข) คณะกรรมการอาจโอนกองทุนของคณะกรรมการได้โดยเสรีจากประเทศหนึ่งไปยังอีก

ประเทศหนึ่ง หรือภายในประเทศใด ๆ และแปลงผันเงินตราใด ๆ ซึ่งคณะกรรมการยึดถืออยู่ให้เป็นเงินตราอื่นใดก็ได้

มาตรา ๓

ในการใช้สิทธิตามมาตรา ๖ ข้างต้นนี้ คณะมนตรีจะต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงใด ๆ ซึ่งสมาชิก รายหนึ่งรายใดของคณะมนตรีได้กระทำขึ้นตามสมควร และจักต้องคำนึงการอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อเท็จจริงเหล่านั้น เท่าที่คณะมนตรีจะพิจารณาเห็นว่าการดำเนินการเช่นนั้นย่อมทำได้โดยไม่เป็นการรบกวนผลประโยชน์ของคณะมนตรี

มาตรา ๔

คณะมนตรี สินทรัพย์ รายได้และทรัพย์สินอื่นของคณะมนตรี จักได้รับ

(ก) ยกเว้นจากภาษีทางตรงทั้งปวง อย่างไรก็ดี เป็นที่เข้าใจกันว่า คณะมนตรีจะไม่เรียกร้องให้มีการยกเว้นภาษี ซึ่งความจริงมิได้มากไปกว่าค่าภาระเพื่อบริการสาธารณูปโภค

(ข) ยกเว้นจากศุลกากร และข้อห้าม ข้อกักตุน ว่าด้วยการนำเข้าและการนำออกเกี่ยวกับสิ่งของที่คณะมนตรีนำเข้าหรือนำออกเพื่อใช้เองอย่างเป็นทางการ อย่างไรก็ดี เป็นที่เข้าใจกันว่า สิ่งของที่นำเข้าภายใต้ความยกเว้นเช่นนี้ จะไม่นำออกขายในประเทศซึ่งได้นำสิ่งของนั้น ๆ เข้า เว้นแต่จะเป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐบาลของประเทศนั้นได้ตกลงด้วยแล้ว

(ค) ยกเว้นจากศุลกากร และข้อห้าม ข้อกักตุน ว่าด้วยการนำเข้าและนำออกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งพิมพ์โฆษณาของคณะมนตรี

มาตรา ๕

แม้ว่าตามหลักทั่วไป คณะมนตรีจะไม่เรียกร้องขอยกเว้นอากรสรรพสามิตและภาษีในการขายสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของราคาที่จะต้องชำระก็ตาม แม้กระนั้นเมื่อคณะมนตรีทำการซื้อรายใหญ่ ๆ เพื่อใช้เองอย่างเป็นทางการซึ่งทรัพย์สินที่ได้ถูกเรียกเก็บ หรือที่อาจถูกเรียกเก็บอากรหรือภาษีเช่นว่านั้น หากสามารถจะกระทำได้ ก็ให้สมาชิกคณะมนตรีดำเนินการทางธุรการตามที่เหมาะสมเพื่อขอยกหรือขอคืนจำนวนอากรหรือภาษีนั้นได้

ข้อ ๔

ความสะดวกเกี่ยวกับการสื่อสาร

มาตรา ๑๐

คณะกรรมการจะได้อุปโภคในดินแดนของแต่ละสมาชิกคณะกรรมการ สำหรับการสื่อสารอย่างเป็นทางการของคณะกรรมการ ซึ่งผลประโยชน์ที่ได้รับอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่สมาชิกนั้นได้ให้แก่รัฐบาลอื่นใด รวมทั้งที่ได้ให้แก่คณะทูตของรัฐบาลนั้น ในเรื่องลำดับก่อนหลัง อัตราและภาษีเกี่ยวกับไปรษณีย์ เคเบิล โทรเลข วิทยุโทรเลข โทรภาพ โทรศัพท์ และการสื่อสารอื่น ๆ และอัตราสำหรับหนังสือพิมพ์สำหรับการแจ้งข่าวสารแก่หนังสือพิมพ์และวิทยุ

มาตรา ๑๑

มิให้ทำการเปิดตรวจหนังสือ ใต้ออกเป็นทางการ และการสื่อสารเป็นทางการอื่น ๆ ของคณะกรรมการ

ความในมาตรานี้มิให้แปลความไปในทางที่จะไม่ยอมให้มีการป้องกันที่เหมาะสมเกี่ยวกับความมั่นคงซึ่งจะได้กำหนดขึ้นตามความตกลงระหว่างคณะกรรมการกับสมาชิกคณะกรรมการรายหนึ่งรายใด

ข้อ ๕

ผู้แทนสมาชิก

มาตรา ๑๒

ผู้แทนสมาชิกในการประชุมของคณะกรรมการ คณะกรรมการถาวรทางวิชาการ และคณะกรรมการของคณะกรรมการ ขณะปฏิบัติการหน้าที่และระหว่างการเดินทาง ไปยังและมาจากสถานที่ประชุม จะได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันดังต่อไปนี้

(ก) ความคุ้มกันจากการจับกุมตัวหรือการหน่วงเหนี่ยว กักขัง และจากการยึดหีบห่อส่วนตัว และความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายทุกชนิด เกี่ยวกับdiyyคำที่พูดหรือที่เขียน และการกระทำทั้งปวงที่ตนได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

(ข) ความละเมิดมิได้สำหรับกระดาษเอกสารและเอกสารทั้งปวง

(ค) สิทธิที่จะใช้รหัส และที่จะรับกระดาษเอกสารหรือหนังสือได้ตอบโดยทางผู้ส่งหนังสือหรือลงบุคคลนั้น

(ง) ความยกเว้นเกี่ยวกับตนเองและคู่สมรสของตนจากข้อกำหนดในการเข้าเมือง การจดทะเบียนคนต่างด้าวในรัฐที่ตนไปเยือนหรือผ่าน เข้าไปในการปฏิบัติการหน้าที่ของตน

(จ) ความสะดวกเกี่ยวกับข้อกำหนดทางเงินตราหรือการแลกเปลี่ยนเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐบาลต่างประเทศในการปฏิบัติการกิจอย่างเป็นทางการ เป็นการชั่วคราว

(ฉ) ความคุ้มกันและความสะดวกเกี่ยวกับหีบห่อส่วนตัว เช่นเดียวกับที่ให้แก่สมาชิกในคณะทูตที่มีชั้นเทียบเท่ากัน

มาตรา ๑๓

เพื่อที่จะประกันให้ผู้แทนสมาชิกในการประชุมคณะมนตรี คณะกรรมการถาวรทางวิชาการ และคณะกรรมการของคณะมนตรีมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการพูด และมีอิสรภาพบริบูรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ให้คงอำนาวยความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำที่พูดหรือที่เขียน และการกระทำทั้งปวงที่ผู้แทนนั้น ๆ ได้กระทำให้ในการปฏิบัติหน้าที่ของตนต่อไปอีก แม้ว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีได้ผูกพันในการปฏิบัติหน้าที่เช่นนั้นอีกต่อไปแล้วก็ตาม

มาตรา ๑๔

เอกสิทธิและความคุ้มกันที่ได้อำนวยให้แก่ผู้แทนสมาชิกมิใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลนั้น ๆ เอง แต่เพื่อที่จะพิทักษ์รักษาการปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระในส่วนที่เกี่ยวกับคณะมนตรีนั่นเอง ฉะนั้น สมาชิกรายหนึ่งจึงมิได้มีเฉพาะสิทธิเท่านั้น แต่ยังมีหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของผู้แทนของตนในกรณีใด ๆ ก็ตามที่สมาชิกรายนั้นเห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางวิถีทางของความยุติธรรม และเป็นกรณีที่สามารถสละเสียได้ โดยไม่เป็นการเสียหายแก่ความมุ่งประสงค์ในการที่ได้อำนวยความคุ้มกันนั้นให้

มาตรา ๑๕

บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๒ และ ๑๓ มิให้ใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติ หรือที่บุคคลนั้นเป็นหรือได้เคยเป็นผู้แทนของรัฐนั้น

ข้อ ๖

เจ้าพนักงานของคณะมนตรี

มาตรา ๑๖

คณะมนตรีจะระบุประเภทต่าง ๆ ของเจ้าพนักงานที่จะใช้ความในข้อนี้ เลขอาธิการจะได้แจ้งให้สมาชิกคณะมนตรีทราบชื่อของเจ้าพนักงานซึ่งรวมอยู่ในประเภทนั้น ๆ

มาตรา ๑๗

เจ้าพนักงานของคณะมนตรี จะ

- (ก) ได้รับความคุ้มครองจากการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับข้อมูลที่พูดหรือที่เขียน และการกระทำทั้งปวงที่ตนได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการและภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน
- (ข) ได้รับการยกเว้นจากการเก็บภาษีอากรเกี่ยวกับเงินเดือนและเงินตอบแทนที่คณะมนตรีได้จ่ายให้แก่ตน
- (ค) ได้รับความคุ้มครองจากข้อกีดกันเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว รวมทั้งคู่สมรสและญาติผู้พึ่งอาศัยตนอยู่ด้วย
- (ง) ได้รับเอกสิทธิ์เกี่ยวกับความสะดวกในการแลกเปลี่ยน เช่นเดียวกับที่ได้ให้แก่เจ้าพนักงานในคณะทูตที่มีชั้นเทียบเท่ากัน
- (จ) ได้รับความสะดวกในการส่งตัวกลับประเทศในเวลาที่มีวิกฤติการณ์ระหว่างประเทศ เช่นเดียวกับเจ้าพนักงานในคณะทูตที่มีชั้นเทียบเท่ากัน รวมทั้งคู่สมรสและญาติผู้พึ่งอาศัยตน
- (ฉ) มีสิทธิที่จะนำเครื่องเรือนและของใช้ต่าง ๆ เข้ามา โดยปลอดอากรในเวลาที่เข้ารับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศที่เกี่ยวข้อง และที่จะนำเครื่องเรือนและของใช้ เช่นว่านั้นกลับไปยังประเทศภูมิลำเนาของตน โดยปลอดอากรเมื่อการหน้าที่ของตนสิ้นสุดลง

มาตรา ๑๘

นอกจากเอกสิทธิ์และความคุ้มครองดังได้ระบุไว้ในมาตรา ๑๗ แล้ว เลขอาธิการคณะมนตรี ยังจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มครอง ความยกเว้นและความสะดวก ที่ได้ให้แก่หัวหน้าคณะทูตตามกฎหมายระหว่างประเทศ ทั้งที่เกี่ยวกับตนเอง คู่สมรส และบุตรซึ่งมีอายุต่ำกว่า 21 ปีอีกด้วย

รองเลขอาธิการจะได้รับเอกสิทธิ์ ความคุ้มครอง ความยกเว้นและความสะดวกที่ได้แก่ผู้แทนทางทูตที่มีชั้นเทียบเท่ากัน

มาตรา ๑๙

เอกสิทธิและความคุ้มกันที่ได้ให้แก่เจ้าพนักงาน ก็เพื่อผลประโยชน์ของคณะมนตรีเท่านั้น มิใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลนั้น ๆ เอง เลขาธิการย่อมมีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของเจ้าพนักงานผู้ใดผู้หนึ่งในกรณีใดที่เห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางวิถีทางของความยุติธรรม และอาจสูญเสียได้โดยไม่เป็นการเสียหายแก่ผลประโยชน์ของคณะมนตรี ในกรณีเกี่ยวกับเลขาธิการ คณะมนตรีย่อมมีสิทธิที่จะสละความคุ้มกันเสียได้

ข้อ ๗

ผู้เชี่ยวชาญที่ปฏิบัติภารกิจเพื่อคณะมนตรี

มาตรา ๒๐

ผู้เชี่ยวชาญ (นอกจากเจ้าพนักงานที่อยู่ภายในขอบข่ายของข้อ ๖) ที่ปฏิบัติภารกิจเพื่อคณะมนตรีจะได้รับเอกสิทธิความคุ้มกันและความสะดวก เช่นที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนได้โดยอิสระ ในระหว่างกำหนดเวลาที่ปฏิบัติภารกิจของตน รวมทั้งเวลาที่ได้ใช้ไปในการเดินทางเกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจของตนนั้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เชี่ยวชาญจะได้รับ

- (ก) ความคุ้มกันจากการจับกุมตัวหรือการหน่วงเหนี่ยวกักขัง และจากการยึดทรัพย์สินของตน
- (ข) ความคุ้มกันจากการดำเนินการตามกฎหมายทุกชนิดเกี่ยวกับถ้อยคำที่พูดหรือที่เขียน หรือการอื่น ๆ ที่ได้กระทำไปในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน
- (ค) ความละเมิดมิได้สำหรับกระดาษเอกสารและเอกสารทั้งปวง

มาตรา ๒๑

เอกสิทธิ ความคุ้มกันและความสะดวกที่ได้ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญ ก็เพื่อผลประโยชน์ของคณะมนตรี มิใช่เพื่อคุณประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เลขาธิการย่อมจะมีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันของผู้เชี่ยวชาญผู้ใดผู้หนึ่งเสียได้ ในกรณีใดที่เห็นว่าความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางวิถีทางของความยุติธรรม และอาจสูญเสียได้โดยไม่เป็นการเสียหายแก่ผลประโยชน์ของคณะมนตรี

ข้อ ๘

การใช้เอกสิทธิผิด

มาตรา ๒๒

ผู้แทนสมาชิกในการประชุมของคณะมนตรี คณะกรรมการถาวรทางวิชาการ และคณะกรรมการคณะมนตรีในขณะปฏิบัติหน้าที่ของตน และระหว่างการเดินทางไปยังและมาจากสถานที่ประชุม และเจ้าพนักงาน ตามความหมายในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ จะไม่ถูกเจ้าหน้าที่ของดินแดนกำหนดให้ออกไปจากประเทศที่ตนกำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่เนื่องจากกิจกรรมใด ๆ ที่ได้ทำในตำแหน่งหน้าที่ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีการใช้เอกสิทธิผิดเกี่ยวกับที่พำนักซึ่งได้กระทำความผิดโดยบุคคลใด เช่นว่านั้น ซึ่งมีกิจกรรมอยู่ในประเทศนั้น อันเป็นเรื่องนอกการหน้าที่เป็นทางการของตน บุคคลนั้นอาจถูกรัฐบาลแห่งประเทศนั้นกำหนดให้ออกไปเสียก็ได้ แต่ทว่า

(๑) ผู้แทนสมาชิกของคณะมนตรี หรือบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับความคุ้มกันทางทูตตามมาตรา ๑๔ จะไม่ต้องถูกกำหนดให้ออกไปจากประเทศด้วยวิธีอื่นใด นอกเหนือจากวิธีการทางการทูตที่ใช้แก่ผู้แทนทางทูตที่ประจำประเทศนั้น

(๒) ในกรณีเจ้าพนักงานซึ่งมาตรา ๑๔ มิได้ใช้นั้น มิให้ออกคำสั่งให้ออกไปจากประเทศ นอกจากจะได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศของประเทศที่เกี่ยวข้องนั้นเสียก่อน และความเห็นชอบเช่นนั้นจะให้ได้ก็เฉพาะเมื่อได้หารือกับเลขาธิการคณะมนตรีแล้วเท่านั้น และถ้าได้ดำเนินการขับไล่เจ้าพนักงานผู้ใดออกจากประเทศ เลขาธิการคณะมนตรีย่อมมีสิทธิที่จะไปร่วมในการดำเนินการเช่นนั้นในนามของบุคคลที่ถูกดำเนินการนั้นได้

มาตรา ๒๓

เลขาธิการจักร่วมมือในทุกขณะกับเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมของสมาชิกคณะมนตรีในการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการรักษาความยุติธรรมตามสมควร จักประกันให้มีการปฏิบัติตามข้อบังคับของตำรวจ และจักป้องกันมิให้เกิดการใช้ในทางที่ผิดเกี่ยวกับเอกสิทธิ ความคุ้มกันและความสะดวกบรรดาที่ได้ว่าไว้ในภาคผนวกนี้

ข้อ ๔

การระงับข้อพิพาท

มาตรา ๒๔

คณะกรรมการจะจัดหาวิธีการที่เหมาะสมในการระงับ

(ก) ข้อพิพาทที่เกิดจากสัญญา หรือข้อพิพาทอื่นใดที่มีลักษณะทางแพ่งซึ่งคณะกรรมการเป็นคู่พิพาทฝ่ายหนึ่ง

(ข) ข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับเจ้าพนักงานผู้ใดของคณะกรรมการ ซึ่งโดยตำแหน่งที่เป็นทางการของตนได้อุปโลกความคืบกัน หากความคืบกันนั้นมิได้สละเสียตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๔ และ ๒๑

ข้อ ๑๐

ความตกลงเพิ่มเติม

มาตรา ๒๕

คณะกรรมการอาจทำความตกลงเพิ่มเติมกับภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือภาคีผู้ทำสัญญาทั้งหมด เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติของภาคผนวกนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคีผู้ทำสัญญานั้นหรือภาคีผู้ทำสัญญาทั้งหมดนั้นก็ได้

ร่างขอบเขตอำนาจหน้าที่ (TOR)

สำนักงานเสริมสร้างขีดความสามารถในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกขององค์การศุลกากรโลก
(WCO Asia Pacific Regional Office for Capacity Building : ROCB)

บทบาท

สำนักงานเป็นศูนย์กลางการเสริมสร้างขีดความสามารถของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และรับผิดชอบในการประสานงานกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยเหลือประเทศที่ร้องขอ และประสานงานกับผู้ให้ความช่วยเหลือ โดยใช้ Diagnostic Framework และให้คำแนะนำแก่ประเทศสมาชิก

สำนักงานเป็นส่วนหนึ่งของ WCO ถึงแม้ว่ามีการดำเนินงานอย่างอิสระ แต่ก็ทำงานใกล้ชิดกับสำนักเลขาธิการ WCO ศุลกากรเจ้าภาพ และ หัวหน้าภูมิภาค

หน้าที่ของสำนักงาน

1. รับคำร้องขอจากประเทศสมาชิกและให้คำแนะนำ

1.1 สำนักงานรับคำร้องขอเกี่ยวกับการเสริมสร้างขีดความสามารถ และให้คำแนะนำ และหากได้รับการร้องขอ ก็จะเป็นผู้ติดต่อกับผู้ให้ความช่วยเหลือ

1.2 สำนักงานช่วยเหลือประเทศสมาชิกในการสำรวจความต้องการ หรือทำวิจัย โดยใช้เครื่องมือของ WCO ซึ่งรวมถึง Diagnostic Framework และช่วยจัดทำแผนปฏิบัติการเสริมสร้างขีดความสามารถของแต่ละประเทศ หากได้รับการร้องขอ

1.3 สำนักงานส่งข้อมูลคำร้องขอให้แก่หน่วยงานที่สนใจให้ความช่วยเหลือ และประสานงานในการส่งผู้เชี่ยวชาญไปให้

1.4 สำนักงานจัดทำโครงการของภูมิภาคในอันที่จะส่งเสริมการอำนวยความสะดวกทางการค้า การรักษาความปลอดภัยของห่วงโซ่อุปทาน จริยธรรม และความริเริ่มใหม่ๆ

2. นำโครงการของภูมิภาคไปปฏิบัติ

สำนักงานนำมาตรการที่จำเป็นมาใช้ ซึ่งรวมถึงการรวมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ การนำโครงการไปใช้ตามความเหมาะสม การติดตามและประเมินผล นอกจากนี้สำนักงานยังช่วยทบทวนแผนปฏิบัติการของประเทศ และโครงการของภูมิภาคด้วย

3. ประึกษาและร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง

3.1 สำนักงานปรึกษาและร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง และผู้ให้ความช่วยเหลือ เช่น World Bank, IMF, regional development banks, APEC เป็นต้น ในการจัดทำโครงการร่วมและการสนับสนุนทางการเงิน

3.2 สำนักงานพยายามหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากผู้ให้ความช่วยเหลือ ซึ่งรวมถึงโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถ และรายงานความคืบหน้าของโครงการ รวมทั้งการวิเคราะห์ที่จำเป็นด้วย

3.3 สำนักงานให้ความร่วมมือและสนับสนุนกิจกรรมภายใต้เงินทุน Customs Co-operation Fund (CCF)

3.4 สำนักงานพิจารณาใช้ศูนย์ฝึกอบรมภูมิภาคให้ได้ประโยชน์

การดำเนินการและการตรวจสอบ

1. การรายงาน

สำนักงานจัดทำรายงานเสนอต่อ Regional Heads ผ่านทาง Regional Steering Group และ เลขาธิการ WCO เกี่ยวกับกิจกรรมและค่าใช้จ่าย อย่างน้อยปีละครั้ง

2. การมีส่วนร่วมในการประชุม

สำนักงานเข้าร่วมการประชุม WCO ที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยรายงานผล ต่อประเทศสมาชิกในภูมิภาค และรับคำแนะนำที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอาจเข้าร่วมการประชุมของภูมิภาคอื่นได้

3. ความโปร่งใสและการตรวจสอบได้

3.1 สำนักงานต้องจัดทำกฎระเบียบภายในเพื่อให้กิจกรรมต่างๆ โปร่งใส และตรวจสอบได้ อันจะ ได้รับความเข้าใจจากผู้ให้ความช่วยเหลือ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น

3.2 สำนักงานสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกระบุความต้องการของภาคเอกชนและให้บรรจุไว้ในกิจกรรม ส่งเสริมขีดความสามารถ

3.3 สำนักงานเผยแพร่กิจกรรมโดยผ่านสื่อ รวมทั้ง WCO Asia Pacific Regional Website

4. การจัดการด้านการเงิน

4.1 สำนักงานอาจได้รับเงินทุนจากผู้ให้ความช่วยเหลือเพื่อสนับสนุนโครงการ สำนักงานจะส่งรายงาน การเงินให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นรายปี หรือตามแต่ละโครงการ

4.2 สำนักงานอาจเปิดบัญชีธนาคารในประเทศที่ตั้งอยู่ได้

บุคลากร

1. สำนักงานจะประกอบด้วย หัวหน้าสำนักงาน และเจ้าหน้าที่จากประเทศสมาชิกในภูมิภาคตามความสมัคร ใจ ประเทศที่ส่งเจ้าหน้าที่มาประจำที่สำนักงานต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย เงินเดือน และค่าประกันภัยเอง

2. ประเทศเจ้าภาพจะจัดหาเจ้าหน้าที่ธุรการให้

3. เจ้าหน้าที่ในสำนักงานจะเป็นอิสระจากประเทศของตน และประเทศเจ้าภาพ

การจัดตั้งสำนักงาน

1 ประเทศเจ้าภาพต้องได้รับความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์จากประเทศสมาชิกในภูมิภาค

2 ประเทศเจ้าภาพต้องให้สถานที่จัดตั้งสำนักงาน

3 ประเทศเจ้าภาพต้องให้อุปกรณ์สำนักงาน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ตู้เก็บของ โทรศัพท์ โทรสาร เครื่องถ่าย เอกสาร ไฟฟ้า น้ำ และค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร

4 ตามกฎทั่วไป ประเทศของเจ้าหน้าที่จะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของเจ้าหน้าที่นั้น เช่น ค่าเดินทางในประเทศ และต่างประเทศ อย่างไรก็ตามหากเจ้าหน้าที่เดินทางเพื่อไปดำเนินการโครงการหรือช่วยเหลือโครงการที่กำลัง ดำเนินการอยู่ อาจใช้เงินทุน CCF ได้